

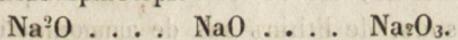
are lăchiște metalice, cind îl este tăietura de cărind; dar se năinde mai ușor în contactul aerului. Densitatea sa este 0,972. Începe să se topesc la 90° , și se volatilizează la o temperatură foarte joasă.

Sodiumul este mai puțin volatil decât potasiul. Descompunerea sa, ca și potasiul, la temperatură ordinară, cind se aruncă pe apă o bucată de sodium, atunci se face un deragament de hidrogen; dar căldura produsă prin reacția acestui metal asupra apăi ne-înseamnă ca pentru potasiul, gazul nu se inflamă.

Dacă se va face apa tăcăuătoareă ca gomă, spre a se tăciuătora tăcăuătorele metalului, săd dacă se va arunca sodiumul într-o pătră, care să căprindă numai către apa tăcăuătorei de apă, metalul se încălză și se aruncează, și determină numai de compunerea inflamabilă a hidrogenului.

Chelă-l-alte proprietăți ale sodiumului se apartin de tot de ale potasiului.

Sodiumul se combinează cu oxigenul în trei proporții, și formă oxidi următori:

Subt-oxidul și peroxidul se prezintă ca subt-oxidul și peroxidul de potasiu, și prezintă tot același proprietăți. Așa, subt-oxidul de sodiu se descompune prin apă dărâgind hidrogen: peroxidul nepătrăiește și este echivalent cu sodiu: $\text{Na}_2\text{O}_2 + 2\text{H}_2\text{O} = 2(\text{NaO}, \text{HO}) + \text{O}_2$. Aceeași apărie se constată în peroxidul de sodiu (sodiu) și protoxidul de potasiu (potassiu).

SODIU. NaO .

Se poate dobândi soda anhidră NaO , încălzind 1 echivalent de sodiu (287,17) într-o cantitate de oxigen representată prin 100 de părți.

Hydratul de sodiu se dobândește, ca hydratul de potasiu, prin descompunerea carbonatului de sodiu prin calce.